

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคคลให้เจริญงอกงามทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม การพลศึกษาเป็นการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายของการศึกษาดังกล่าว ดังนั้นในการจัดการศึกษาของชาติจึงได้ให้ความสำคัญต่อการพลศึกษา ดังจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันต่างให้ความสำคัญต่อการพลศึกษา ดังเช่นแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2520 หมวดที่ 6 ข้อ 21 ได้กล่าวถึงการพลศึกษาว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษาและพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬาและสุขภาพอนามัยและกิจกรรมการพักผ่อน" (กระทรวงศึกษาธิการ 2520: 15) นอกจากนั้นยังได้มีการจัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นในภาคต่าง ๆ ของประเทศ เพื่อเป็นสถาบันผลิตครูพลศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ซึ่งในการผลิตครูพลศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาดังกล่าวนั้นจำเป็นต้องอาศัยหลักสูตรที่ดีและมีประสิทธิภาพเป็นสำคัญ

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษาและสุขศึกษา) พุทธศักราช 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา ทั้งนี้เพราะเป็นที่ยอมรับว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่ง ในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในวิทยาการต่าง ๆ รอบตัว หรือเพื่อติดต่อกับชาวต่างประเทศในเมื่อมีโอกาส นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป 3 รายวิชา คือ ภาษาอังกฤษ 101, ภาษาอังกฤษ 102 และภาษาอังกฤษ 103 หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษดังกล่าวแต่ละรายวิชามีความมุ่งหมายแตกต่างกัน แต่โดยสรุปแล้วการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละรายวิชา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษ มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ใช้ศัพท์ สำนวนและประโยคภาษาอังกฤษ

ในรูปแบบต่าง ๆ ใต้อย่างถูกต้อง สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นได้ และปลูกฝังนิสัยที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้สนใจทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษาและสุขศึกษา) ของวิทยาลัยพลศึกษา แต่เป็นการศึกษาวิจัยในขณะที่ยังมีการใช้หลักสูตรเดิม คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษาและสุขศึกษา) พุทธศักราช 2520 ซึ่งอาจสรุปประเด็นสำคัญของผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

จากการศึกษาวิจัยของพิมพ์ภา เสงส์กุล (2523) เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาพบว่า มีปัญหาในค่านิยมของผู้สอน ซึ่งส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย เนื้อหาในหลักสูตรและแบบเรียนไม่สอดคล้องกับวิชาชีพและการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ค่าและแตกต่างกันมาก ขาดความสนใจและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ญาดา วีระวิภาวี (2524) ได้ศึกษาวิจัยลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของวิทยาลัยพลศึกษาพบว่า อาจารย์ผู้สอนได้มีการศึกษาหลักสูตรและเตรียมการสอนล่วงหน้า มีจุดประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อทบทวนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาเคยเรียนมาแล้วในชั้นเรียนต้น ๆ และฝึกฝนเพิ่มเติม และพบว่าปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาคือ ปัญหาค่านิยมทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากล่าวคือ นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความสนใจและมองไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาประสบปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ปัญหาค่านิยมทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ กานดา ณ กลาง (2514: 3) กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษก็เช่นเดียวกับการเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ กล่าวคือ ต้องอาศัยแรงจูงใจแรงจูงใจดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากทัศนคติต่อการเรียนภาษาเพื่อใช้ประโยชน์จากภาษาทั้งในการยกระดับฐานะหรือความก้าวหน้าในอาชีพ หรือทัศนคติต่อการเรียนภาษาเพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาหรือเพื่อก้าวเข้าเป็นสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มชนที่ใช้ภาษานั้น

วอลเลส อี แลมเบิร์ต (Wallace E. Lambert, quoted in Jakobovits 1971: 244) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียนขึ้นอยู่กับทัศนคติและการทำความเข้าใจต่อการเรียนภาษานั้นของผู้เรียน

จากเหตุผลที่ทัศนคติมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้เป็นที่น่าศึกษาว่าทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอาจจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ผู้วิจัยจึงใคร่ทำการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา โดยเฉพาะวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานหญิง วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของ โรเบิร์ต ซี การ์ดเนอร์ และวอลเลส อี แลมเบิร์ต (Robert C. Gardner and Wallace E. Lambert 1972) จอห์น คัมบลิว ออลเลอร์, เอเลน เจ ฮักสัน และฟิลลิส ฟิวลิว (John W. Oller, Alan J. Hudson, and Phyllis Fei Liu 1977) อัจฉรา วงศ์โสธร (1975) และมานพ โสตระกุล (2524) พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ดังนั้นในการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางนี้ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้ คือ

1. ทักษะติดต่อการเขียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง

2. ในกลุ่มนักศึกษานหญิง วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง ทักษะติดต่อการเขียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ในกลุ่มนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง ทักษะติดต่อการเขียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชายและหญิง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง ปีการศึกษา 2527 ที่ได้เรียนภาษาอังกฤษครบตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษาและสุขศึกษา) พุทธศักราช 2525 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้คือ ในกลุ่มนักศึกษานหญิง เนื่องจากนักศึกษานหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางแต่ละแห่งมีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงนำนักศึกษานหญิงทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักศึกษานหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งมาใช้ในการวิจัย ส่วนในกลุ่มนักศึกษาชาย ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางมาร้อยละ 50 ของนักศึกษาชายของวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งมาใช้ในการวิจัย วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 5 แห่งคือ

- ก) วิทยาลัยพลศึกษารุงเทพ
- ข) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
- ค) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
- ง) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง
- จ) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี

2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับสติปัญญา และความสามารถในการเรียนของกลุ่มตัวอย่างประชากร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวัดได้จากความสามารถในการตอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษาและสุขศึกษา) พุทธศักราช 2525

2. ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชอบและไม่ชอบ ความสนใจ ความเต็มใจ ความอดุสาหะ (Perseverance) และการใช้ความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง หมายถึง นักศึกษาชายและหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2527 วิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง จำนวน 5 แห่ง ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร

4. วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง วิชาหนึ่งในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษาและสุขศึกษา) พุทธศักราช 2525 ซึ่งนักศึกษาต้องเรียนให้ครบ 3 หน่วยกิต

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร นักการศึกษา และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางแก่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป